
BAĞIMSIZ TÜRKİYE Mİ AVRUPA BİRLİĞİ Mİ?

M. Güner DEMİRAY

Başta sermayenin babaları, holding ileri gelenleri, birtakım bürokratlar ve politikacılar, hızlı bir demokratlığa soyunmuş entel-liboş takımı, medya ve toplumun bazı kesimleri küresel sevdalar içinde Avrupa Birliği'ne girmek için yarış halindedir. Batı kapısında gözleri kapalı, kulakları tıkalı, avuçlarını açmış bekliyorlar. Varsa yoksa Avrupa Birliği, ille de Avrupa Birliği!

Bu Avrupa Birliği nedir? Aday ülke olarak girdiğimiz gümrük birliği ne getirdi bize, hangi derdimize derman oldu? Birlik bize neler sunuyor, bizden neler götürmek istiyor? Birliğe girdik diyelim, ulusal kimliğimizi, kültürümüzü, dilimizi koruyabilecek miyiz? Sonra Avrupa Birliği herkesin iş gücü sahibi olup paralanacağı bir cennet mi?

At gözlüğünü çıkarıp baktığımızda hiç de öyle görünmüyor Avrupa Birliği. Gerçi Avrupa'nın büyük antik uygarlığa dayalı Rönesans, Reform Hareketleri, Erasmus hümanizmi, Aydınlanma olgusu, Büyük Fransız Devrimi, Sanayi Devrimi, Rasyonalizm, Modernizm, demokrasi, insan hakları gibi uygarlık çizgisi vardır; ama bu onun tarihsel sömürgeci, emperyalist tutku ve eylemlerini değiştirmemiştir. Batı'nın bugünkü gönencinin temelinde, coğrafi keşiflerden bu yana sömürgelelerden silah zoruyla ve yağmalayarak oluşturduğu kapital yatar. Onun bu tarihi tutum ve davranışları kendi uygarlık değerleriyle sürekli çelişmektedir. Vahşi, kapitalizm, Nazizm, faşizm, Avrupa'da hortlamıştır. Doğasında her zaman ırkçı üretimler olmuştur. İki dünya savaşı da yeryüzüne buradan yayılmış, insanlığı kana bulamıştır. Bugün Batı demokrasisinde (ABD dahil) şirket, firma, holding ve uluslararası tekellerin egemenliği ağır basıyor; halk egemenliğinden çok. Sivil toplum örgütlerini Batı çıkarlarını savunana vakıflar ve ekonomik kuruluşlar yönlendiriyor çoğunlukla. Yine Avrupa Birliği ve ABD'nin kendileri dışındaki ülkeler karşı hükmedici ve adil olmayan çıkarıcı tavırlarına tanık olduğça, onların özgürlük ve insan haklarına nasıl bir maske olarak kullandıklarını, kuşku götürmez bir gerçek olarak karşı-

mıza çıkıyor. Unutmamalı ki AB'nin ve ABD'nin gelişmişlik sürekliliği gelişmemişlerin sırtından olmaktadır hep. Avrupa Birliği Roma İmparatorluğunun bir kalıtı (varisi) gibi. Roma bu Birlikte yeniden güverip yeşeriyor tarihsel emelleriyle sanki. AB'nin emperyal ortağı ABD de aynı yarıda.

Uygarlıkla çelişen batıl inançlar, tarikatlar mantar gibi çoğalıyor Batı'da. Yüzlerce sapık mezhep, onlarca sahte peygamber, büyücülük, satanizm, Batı toplumlarının günlük yaşamlarına girerek dallanıyor, tehlikeli bir terör oluşturuyor. **Halkın Tapınağı, Cennet'in Kapısı, Güneş Tapınağı, Davidan Tarikatları, Moon Tarikatı** vb. gibi uyduruk dinler parasal güç kazanıp yönetimlerle işbirliği yaparak dünya halklarını, demokratik kuruluşları tehdit ediyorlar. Örneğin, dünyada yaşamın uzaydan etkilendiğini savunan Rael Tarikatı Clonaid adlı bir şirket kurarak gizlice insan kopyaladığını savliyabiliyor. Buna benzer bir sürü karmaşık ve karanlık işler çevriliyor çağdaş Batı yaşamında şimdi.

Avrupa Birliği'nin (ABD ile birlikte Batı) bir başka yüzü de en zengin, en uygar görümlerinin altında yatan acı gerçekleridir.

Yazar Cüneyt Akalın, gördüklerine tanklık ediyor *"Öteki Paris"* adlı yazısında. Ve şöyle diyor: *"...Paris, dilenci kaynıyor. Biz de dilenen cami kapısında dilenir, Kimi kör, kimi sakat garibanlar dilenir. Orada eli ayağı tutan aslan gibi adamlar dileniyor. Tek bir açıklaması var bunun: Alkolizm ya da uyuşturucu alışkanlığı(...)* Çok sık kadınların Paris'te geceleri kaldırımlarda müşteri beklemeleri de bilinen bir olaydı, Paris akşamlarının ayrılmaz bir parçası kabul edilirdi. Şimdi bunlara kocaman bir **'seks shop turizmi'** eklenmiş(...) Tüm bunlar, kentin büyük bir merkezinde oluyor, ana caddenin iki yanına yayılmış dükkanlar, vitrinlerine yerleştirdikleri seks araç ve gereçleriyle müşteri çekmeye çalışıyorlar(...) Seine ırmağının iki yakasını bir araya getiren, leş gibi bir idrar kokusunun yükseldiği, ünlü *"Pont Neul"* köprüsünün altına sığınan

evsizler kitaplardaki, filmlerdeki Paris romantizmini bir anda yerle bir ediyor.(...) Terör korkusu, çöp tenekelerinin daha doğrusu çöp bidonlarının içine konan çöp torbalarını şeffaflaştırmış. Diğer bir deyişle çöp torbasının içindeki bütün pisliğe hep beraber tanık oluyoruz. Paris, tüm modern olanaklara, belediyeciliğin en son buluşlarına karşın gide rek kirleniyor. (15.8.2002, Cumhuriyet)”

Avrupa Birliği'nde (ABD dahil) bugün mafya ve çeteler cirrit atmaktadırlar. İtalyan insanı hırsızlıkta başı çekmektedir. Cinayet çoğalmış, eşcinsellik almış başını gitmiş, gençliği uyuşturucu bağımlılığı sarmıştır, Batı'nın dört bir yanında. İşsizlik gitgide artmaktadır. Çocuk pornosu, kadın ticareti, yolsuzluklar bir çığ gibi büyümektedir. Kapitalizmin tüketimi sürekli pompalaması, otomotiv sanayinin getirdiği çevre kirliliği dünyanın geleceğini karartmaya başlamıştır. Bunun yanında Avrupa Birliği ve ABD'nin çıkarları için çalışan uluslar arası tekeller küreselleşme kalkanına sığınarak ulus-devletleri parçalayıp acımasız sömürülerini daha rahat ve kolayca yürütmek peşindedirler. Apaçık gösteriyor ki **özgürlük anarşiye** dönüşmüş, isteyen istediğini yapar hale gelmiştir Batı'da. İşte Batı demokrasisinin geldiği aşama!

Girmek için özellikle çıkarıcı, işbirlikçi kesimlerin, iktidar ve birtakım devlet kuruluşlarının can attığı Avrupa Birliği tarihsel, dinsel, kültürel nedenlerle her zaman bizi dışında görmekte, kendi ailesinden saymamaktadır, ancak ulusallığımızı çökertip kendine muhtaç, bağımlı ve edilgen bir ülke konumunda tutmak istemektedir. Çünkü Avrasya'da, Ortadoğu'da ulusal, öncü ve bağımsız güçlü bir Türkiye'yi özellikle ekonomik ve güvenlik açısından kendisi için tehlikeli görmektedir. Gelecekte Avrasya merkezinde kendine rakip bileği bükülmez bir Türkiye sömürgeci emelleri önünde yıkılmaz bir sed olacaktır. O halde amaçladıkları, Avrupa Birliğine, çekirdek ülkelerin dışında özel statüye bağlı, egemenliği kısıtlı, insan hakları maskesiyle ulusal birliği ve üniter yapısı zayıflatılmış bir Türkiye'dir. Bunun için psikolojik savaş açmışlardır Türkiye'ye. Oyalama taktiği uygulayarak, demokratikleşme çığırkanlığı yaparak, el altından para verip bozguncu ve propogandist bir medya yaratarak, Karen Foglar öncülüğünde ulusal direnç odaklarına saldırarak Avrupa muhipleri cephesi oluşturarak. Amaç: *“Bir milletin bilincine sürekli olarak, başka bir devlete (bir-*

liğe) bağlanma saplantısı aşlanırsa, ülke önce kendi milletinin bilincinde parçalanır ve dağılır.” İşte AB'nin ve onun güdümündeki eylemcilerin yapmak istedikleri budur yıllardır.

Avrupa Birliği (ABD dahil), kendi çıkarlarına hizmet ettiği için irticayı üstü kapalı olarak destekliyor, onların panislamik rüyalarını bir insan hakları sorunu kabul ediyor, türbana da, kaplıncılara da, *“milli görüşçülere”* de göz yumuyor. İrticanın önderleri başta Almanya, ABD olmak üzere birçok Avrupa ülkesinde yuvalanmışlardır. Gerektiğinde Avrupa (ABD dahil) bunları sözde demokrasiye sığınarak çıkarları doğrultusunda baskı yapmak, hükmetmek için kullanılmaktadırlar.

Etnik milliyetçilik de AB'nin, ABD'nin küreselleşme felsefelerine uygun biçimde sömürgeci çıkarlarıyla örtüştüğü için özgürleşme, demokratikleşme gündemlerine alınmıştır. Burada asıl erek ulus devletleri parçalayarak uluslararası tekellerin engelsiz sömürüp iş yapacağı kukla sömürge devletçiklerin kurulmasıdır. Bunun için Batı PKK (Kadek) ya sürekli göz kırpmaktadır. Otuz bin canın öldürülmesinde PKK'ya mayın satan İtalya'nın, fikir babalığını yapan Belçika'nın, katillerin kuruluşlarını koruyup kollayan Almanya'nın, Yunanistan'ın, Kıbrıs Rum Kesimi'nin, gizli yardım yapan ABD'nin de payı vardır. Bu uygar geçinen devletler işlenen cinayetlerin suç ortaklarıdır. Bugün yine beş bin silahlı militanıyla kan içmeye hazır PKK (Kadek) yı muhatap alıp ona yakınlık gösteren bir AB, bir ABD var. Dil birliğimize, ulusallığımıza balta vurmak isteyen bir emperyalist Batı var. Terörist başı canıye insan hakları masalıyla yaklaşan AB'nin asıl niyetini iyi anlamalıyız.

Batı ülkelerinin ulus-devlet yapıları sapasağlam ayakta duruyor. Hatta onlar kendi ülkelerindeki azınlıkları toplumları içinde asimile etmek için çalışıyorlar. Almanya içişleri bakanı Otto Schily'in demeci bunun en iyi kanıtı: *“Almanya'da yaşayan Türkler homojen olarak kalmamalıdır. Alman toplumuna asimile olmalıdır. Ülkemizde dört azınlık toplumu bulunmaktadır. Bunlara bir de beşincisinin yani Türklerin eklenmesini istemiyoruz. Biz Almanya olarak her dilde eğitim ve yayın yapılmasına izin veremeyiz. Bu ülkemizi kaosa götürür”*

Almanya'da *“... Burada doğup büyümüş, Alman vatandaşı olmuş çocuğa ‘sen Türksün, Türkçe öğrenmelisin’ gerekçesiyle Türkçe dil bilinci*

verilemez. *Çocuklara, Türkçe'nin kendisi için bir zenginlik olduğu, çokdilliliğin güzelliği ve avantajları anlatılmalıdır. (11.2.2003, Cumhuriyet)*"

Türklük bilinci yok edilmişse bir çocuğun, niçin Türkçe öğrensini? Kimlik bilincinden yoksun ya da başka bir kimlik edinmiş kimseye Türkçe'nin bir zenginlik olduğu bir anlam ifade eder mi?

Evet, AB'nin bu çekirdek ülkesi okullardaki Türk çocuklarının, Türk işçilerinin asimile edilmesini savunup uygularken neden Türkiye'de Türk-Kürt ayrımına gidecek adımların atılmasını istiyor?

Yunanistan'ın Kos adasında gerçekleştirdiği asimilasyonu Posta gazetesinde Şenay Düdek yazıyor: *"50 dakikalık yolculuğun ardından Kos'a geldik hemen bir arabaya binip kaldığımız otelin yolunu tuttuk. Şehir merkezinde. Aslında limandan bile yürüyerek gidebilirdik. Neyse Alexandre Hotel 16,25th. March str. Telefon numarası (0030) 242 028 301. Otelin resepsiyonunda Halil Kocayusuf adlı bir Türk vatandaşı var. Kos'ta 2000'e yakın Türk yaşıyor. Ama çoğu Türkçe konuşmayı unutmuş. Platini adlı köyde ve Germe ile Pili'de yoğunluk fazla. Kos adasına Türkler İstanköy derlermiş.(...) 15.9.2002"* öteki adalarda yaşayan Türklerin halini de varın siz düşünün!

İşte görüldüğü gibi insan hakları davulu çalan Yunanistan da aynı çelişki içinde.

AB, emperyal ortağı ABD ile yıllardır sözde Ermeni soykırımını savını ısıtıp ısıtıp siyasal arenaya getirerek gerilim yaratıp düşmanlık tohumları ektiyor. Fransa'daki sözde Ermeni soykırım anıtı, ABD'deki sözde Ermeni Soykırım Müzesi Türkiye'yi zora sokmak için kullanılan bir tehdit silahından başka bir şey değildir. Kıbrıs Rum Kesimi'nde açılması düşünülen bir başka sahte anıt da barışı baltalamaktan başka ne işe yarar?

Peki neden Azerbaycan'a saldırarak binlerce cana kıyan ve Karabağı işgal eden ve bir milyon Azeri Türkü'nü vatanlarından kovup mülteci durumuna getiren Ermenistan'dan hesap sorulmaz? Bu bir insan hakları olayı değil mi? Kıbrıs için plan üstüne plan hazırlayan, bunun kısa sürede imzalanmasını dayatan Annan niçin bu Kafkasya dramı karşısında suskun kalır? Patronları öyle mi istemiştir acaba?

Türkiye'de ayrımcılığı kışkırtan Avrupa Birli-

ği dil, din etnik yapı bakımından büyük ayrılıklar gösteren Kıbrıs Türk ve Rum toplumlarını birleştirmeye ve iç içe yaşamaya zorluyor. Burada asıl amaç Türk toplumunu azınlık durumuna getirerek Rum çoğunluğu içinde eritmektir. Bunun için de Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin özellikle bilgisiz, bilinçsiz gençlik kesimini *"AB'ye girince sizi zenginleştireceğiz, tam özgürleşeceksiniz"* hayalleriyle aldatarak ellerine mavi bayraklar verip meydanlara salıyor. Böylece amaca varılırsa Akdeniz'de mekan tutan AB, Helen müttefikleriyle birlikte gerekirse Ortadoğu'ya, Türkiye kolayca müdahale edebilecektir artık. AB hâlâ tarihsel olarak eski Helen uygarlığına hayrandır ve ayrıca büyük bir haçlılık duygusu içindedir. Rum ve Yunan yanlısı bir politika izlemesinin asıl nedenleri bunlardır. ABD'nin tutumu da aynıdır. Batı'nın bu çağdışı davranışı kendi değerleriyle ters düşen büyük çelişkisidir.

Bir noktayı da burada belirtmekte yarar görüyorum. Bugün yine Anadolu üzerindeki Yunan Megalo İdeası Avrupa ve ABD destekli olarak sürmektedir. Karadeniz bölgemizde, Kafkasya'da dostluk, özgürleşme, sanat, kültür, turizm görüntüsünün arkasında sinsice Pontusçuluk etkinliklerinde bulunmaktadır Yunanistan. Bu yolda yüklüce paralar harcayarak yandaş kazanmak için çalışmakta, hatta bu ülküsünün gerçekleşmesinde Hıristiyan gericiliğinin ve kurumlaşmış ırkçılığın odağı Ortadoks Kilisesini seferber ettiği bilinmektedir. Son günlerde, *"Sümela'da Bir Gece"* adlı bir yazı okudum. Burada Yunanistan gezisini anlatan Güngör Şenkal satırlarında beni yer yer ürpertmiştir. Şöyle ki: *"Yorgo Andreadis, Yunanistan'a gelmişken Sümela Manastırı'na da gitmemizi öneriyor. Kafamda, bir türlü bir yere oturamadığım Atina-Sümela ilişkisi netlik kazanmaya başlıyor."*

Andreadis, bir vakfın denetiminde olan Sümela'yla telefon bağlantısı kurarak, bizi oraya göndereceğini bildiriyor. (Günün birinde bir manastırda geceleyeceğim usumun ucundan bile geçmezdi) ilişki kuracağımız kişi olarak ise, Papaz Pavlos belirtiliyor.(...) zorunlu nüfus değişiminde (mübadele) gerek benim doğup büyüdüğüm kentten, gerekse yakın çevremizden komşularımız sürgün edilmiş, kavramak kolay değil.(...) en az bizim kadar Türkiyeli olduklarına inandığım bu

insanların Türkiye'ye olan özlemlerinin yanında, bir de -bizim gibi- demokratik Türkiye özlemleri var. Türkiye'de oluşacak demokratik ortam yardımıyla geri dönüş koşullarının oluşacağı, bu nedenle, kendilerini ata topraklarında barışçıl bir yaşam sürebilecekleri umuduyla yaşıyorlar... (Güzel Yazılar, Temmuz-Ağustos 2002)"

Kurtuluş Savaşı yıllarında Rum çetelerinin kimlerle işbirliği yaptıkları ve Türk köylerini nasıl basıp yağmaladıkları, nice canlara kıydıkları bir anımsama derim ben. Ayrıca 19 Mayıs'ın ne anlama geldiğini iyi bilmek lazım. Bir de Rıfat Ilgaz'ın Karadeniz Bölgemizle ilgili öykülerini okumak gerek.

Türkiye ekonomik bunalımının bir nedeninin de Batı kaynaklı olduğu unutulmamalıdır. Dünya Bankası, IMF, rantçı ekonomik kuruluşlar ve mafyalaşan tekellerin burgacında ekonomik çıkmaza sürüklenmiştir Türkiye. Sonuçta Türkiye kapitalist dünyaya bağımlı bir konuma getirilmiştir. Bu nedenle şimdi her şeyimize karışıyorlar, ulusal yargımıza değin dil uzatıyorlar. Güneydoğumuza gidip arabozanlık tohumları ekiyorlar. Tarih bilincine sahip herkes biliyor ki, özellikle Tanzimat'tan bu yana Osmanlı'ya yapılanların aynısı hemen hemen Türkiye Cumhuriyeti'ne yapılmaktadır bugün. Bir yerde Sevr'i diriltip gündeme getirme girişimleridir bu yeltenişler. Tarih tanıktır ki Avrupalılar oldum olası Türklere ve Türkiye'ye karşı önyargılı olmuşlardır hep. Bunun için ağzımızla kuş tutsak yine de bir sözde neden bulup gözümüze dayıyorlar. Bu olanlara baktığımda Kurtla Kuzu masalını anımsamadan edemiyorum. Alekis de Tocqueville'nin dediği gibi: "Geçmiş geleceğe ışık tutmuyorsa, akıl karanlıklar içerisinde yürümeye başlamıştır."

Bu kafadaki ve bu yapıdaki Avrupa Birliği bizim için bir örümcek ağı gibidir. Onların istedikleri koşullar yerine getirilirse Türkiye'nin yaşamsal gücü çok azalır, dişleri çekilmiş, tırnakları sökülmiş bir arslana döneriz. Bu nedenle Avrupa Birliği bir tuzaktır Türkiye için. Ve Türkiye'nin ulusal varlığına, üniter yapısına bir darbedir.

Haydi Birliğe girdik diyelim: Hemen egemenlik haklarımızın bir bölümünü Avrupa Birliği'ne vermemiz istenecek. Zamanla Birleşik Avrupa Devleti oluştuğunda federe devlet konumuna geleceğiz. Bu dönemde kozmopolit bir sürece gir-

erek ulusal kimlik erimesi başlamayacak mı? Yazgımız Sümerlere de dönebilir. Avrupa Hunları gibi de eriyebiliriz. Peki o zaman Türkiye Atatürk'ün yolunda mı olacak? Atatürk'ün tam bağımsızlık ilkesi kalacak mı ortada? Ne demişti Ulu Önder bakın: "**Tam bağımsızlık, bizim bugün üzerimize aldığımız görevin özüdür. Bu iktisat, adalet, askerlik, kültür... gibi her alanda tam bağımsızlık ve tam özgürlük demektir. Ben yaşayabilmek için kesinlikle bağımsız bir ulusun çocuğu olarak kalmalıyım. Bu nedenle ulusal bağımsızlık bence bir yaşam sorunudur. Ülkenin çıkarları gerektiğinde insanlığı oluşturan uluslardan her biriyle uygarlık gereği olan dostluk ve siyasa ilişkilerini büyük bir duyarlılıkla değerlendiririm.** (Atatürkçünün El Kitabı, Sami N.Özerdim, TDK Yayınları, s.80-89-90) Bunun için gerçek bir Atatürkçü Avrupa Birliği'ni savunmaz ve Avrupa Birliği'ne katılmayı istemez.

Türkiye AB uğruna yaptığı tüm yanlışları gözden geçirmek zorundadır. Türkiye hiçbir zaman bağımsızlığından ve Cumhuriyet ilkelerinden ödün vermemelidir. Türkiye için Avrupa Birliği, "dünya demek" olmamalıdır. Gerektiğinde AB ile boyun eğmeden hesaplaşmayı bilmeliyiz. Çağdaş uygarlık Avrupa Birliği'nin, Batı'nın tekelinde değil, çağdaş uygarlık bütün dünyanıdır. Bizim de amacımız çağdaş uygarlık düzeyinin üstüne çıkmaktır. Rıza Zelyut'un deyişiyle "...Türkiye, bugünkü konumu, kapasitesi ve etki alanı ile AB'ye sığmayacak kadar büyük bir ülkedir. (...) Türkiye bir dünya devleti olmaya adaydır. (9.9.2000-Güneş)" Avrasya'da kardeş mazlum halklar bizden daha sıcak bir ilgi bekliyorlar şu anda. Ufkumuzda geniş ve büyük coğrafyalar var. Atatürkçü tam bağımsız Türkiye bu coğrafyalarla daha sıkı ve verimli siyasal ve ekonomik ilişkiler kurup geliştirebilir. Tanzimatçı kafa yapısını bırakmalıyız artık. Küresel emperyalizme karşı Türkiye'nin de içinde bulunacağı dost kutuplar oluşabilir her zaman. Yeter ki Türkiye AB'ye girmek için boşa güç harcamasın, zaman yitirmesin.

Dünya yeni bir çağa gebedir. Yeni bir ışığı doğurmanın sancısı içindedir. 21. yüzyıl, hormonlu yapısını terk ederek, ulusalcı, çevreci, barışçı, yurtsever, eşitlikçi, paylaşımcı ve sosyal adaletçi bir düzene girecektir yakında. Yeryüzündeki barışçı halk eylemleri böyle bir baharı muştuluyor bizlere.

